

Sygn. akt III Kow.805/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 9.06.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Tadeusz Stodoła

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku - Jacka Koryckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. wniosku **skazanego** oraz **Dyrektora AŚ C.** o udzielenie K. C. s. Z. zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt2 i art.6 ust.3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960)

postanawia:

odmówić skazanemu K. C. s. Z. i K., ur. dnia (...) w Z., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. Wydział Zamiejscowy w M. z dnia 26.01.2015r., sygn. akt XVIK 115/14 za czyn z art.284§2kk, art.64§1kk, **kary 5 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. Wydział Zamiejscowy w M. z dnia 29.04.2015r., sygn. akt XVIK 336/14 za czyn z art.278§1kk, art.278§5kk, art.64§1kk, art.91§1kk;

UZASADNIENIE

Skazany K. C. złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego, podnosząc iż jest jedynym żywicielem rodziny, której obecna sytuacja materialna jest wyjątkowo ciężka. Również, Dyrektor Aresztu Śledczego w C. wystąpił do Sądu z takim wnioskiem uzasadniając go dobrym zachowaniem skazanego w czasie odbywania kary.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej "Kodeksem karnym" oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Z wniosku Dyrektora Aresztu Śledczego w C. z dnia 12.05.2015r. wynika, że skazany K. C. od dnia 21.04.2015r. odbywa karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. Wydział Zamiejscowy w M. z dnia 26.01.2015r., sygn. akt XVIK 115/14 za czyn z art.284§2kk, do którego w kwalifikacji prawnej zastosowano art.64§1kk.

Wymierzając bezwzględną karę pozbawienia wolności Sąd orzekający uznał, że jedynie pobyt w warunkach izolacji może wzbudzić w skazanym potrzebę przestrzegania porządku prawnego i powstrzymania się od popełniania czynów sprzecznych z prawem.

Z informacji z KRK z dnia 22.05.2015r. nadesłanej tutejszemu Sądowi wynika, że skazany był 13-krotnie karany, w tym 7-krotnie za przestępstwa podobne, skierowane przeciwko mieniu, z art.279§1kk w sprawie II K 102/99, II K 442/09,

z art.280§1kk w sprawie II K 146/03, z art.278§1kk w sprawach: II K 10/04, V K 382/08, II K 174/09. Należy dodać, że w sprawie II K 102/99 Sąd orzekający wymierzył skazanemu karę pozbawienia wolności, którą warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat. Skazany nie sprawdził się w warunkach wolnościowych, co skutkowało wydaniem przez Sąd w dniu 29.09.2003r. postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania wobec skazanego orzeczonej kary.

To oznacza, że skazany jest sprawcą wyjątkowo niepoprawnym, prezentującym lekceważący stosunek do nałożonych przez Sąd obowiązków. Nadto, zastosowany wobec skazanego środek probacyjny okazał się nieskuteczny. Sąd nie mógł pominąć tego, że skazany jest także recydywistą penitencjarnym, bowiem jednostkę penitencjarną opuścił m.in. w dniu 23.04.2001r. w związku z udzieleniem mu warunkowego przedterminowego zwolnienia w sprawie II K 122/97.

Ustalenia kuratora wynikające z wywiadu środowiskowego z dnia 20.05.2015r. wskazują na to, że skazany na wolności prowadził raczej nieustabilizowany tryb życia. Zdarzało się, że nadużywał alkoholu wspólnie ze znajomymi, co doprowadzało do sytuacji, że małoletnie dzieci pozostawione były bez należytej opieki. W miejscu zamieszkania skazanego, dochodziło do interwencji policji. To zaś, w ocenie Sądu nasuwa uzasadnione wątpliwości, czy skazany będzie wywiązywał się z nałożonych na niego przez Sąd obowiązków związanych z wykonywaniem kary w systemie dozoru elektronicznego.

Przy ocenie trafności złożonego wniosku nie mogła zostać pominięta postawa skazanego z okresu pobytu w zakładzie karnym. Z wniosku Administracji Zakładu Karnego w C. wynika że skazany nie korzystał z nagród regulaminowych, nie był karany dyscyplinarnie. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę. Zatem, nie ulega wątpliwości, że skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku i nie uzasadnia przyjęcia założenia, że w osobowości skazanego nastąpiły na tyle pozytywne zmiany, że przebywając na wolności będzie funkcjonował prawidłowo, w szczególności nie popadnie w konflikt z prawem.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, jego ustaloną karalność, nieskuteczność stosownego środka probacyjnego oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji należy bez wątpienia stwierdzić, że dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Zważywszy więc na powyższe, wnioski skazanego i Dyrektora AŚ C. o udzielenie K. C. zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego, należy uznać za bezzasadne.

Dlatego też, postanowiono jak wyżej.